

лѣвия флангъ — задъ 1-а дружина и, най-послѣ, планинската батарея — въ центра на позицията, задъ 5-а дружина.

Съ тѣзи сили — приблизително 4500 души, ний трѣбваше да се боримъ съ най-добрата, закалената въ боеветѣ съ черногорцитѣ, Сюлейманъ-пашова армия, която, въ добавѣкъ, ни прѣвсхождаше съ числеността си въ нѣколко пжти. Но опълченцитѣ не искаха и да знаятъ за числеността на противника.

Тѣ жаждаха, часъ по скоро, да се срѣщнатъ съ вѣковния си мжчитель и да отмѣстятъ за теглилата на своитѣ прадѣди, за своитѣ и за жертвитѣ, които сега се търкаляха въ района на неприятелското расположение. Между това, ний отъ минута на минута очаквахме пристигването на генерала Гурко, който билъ ношувалъ съ цѣлия си отрядъ при с. Кара-Бунаръ, по пжтя между Стара-Загора и Нова-Загора.

Да се удържи града и исхода на дервентската тѣснина, бѣше твърдѣ важно и необходимо. Желанието да се запази тая тѣснина и да се не оставя въ жертва на безжалостния противникъ беззащитния градъ, както и надѣждата за далечна помощ отъ генерала Гурко, накара началството да вземе рѣшение, отряда да се отбранява прѣдъ града.

Както се вижда по-горѣ отъ расположението на отряда, всичкитѣ 4 дружини се расположиха за бой въ една линия, която ни прѣдстоеше да защищаваме. Тая позиция бѣше несъразмѣрно голѣма съ силитѣ — $3\frac{1}{2}$ —4 версти, съ които ний располагахме и не прѣдставляваше, колко годѣ удобства, нито за артиллерийски, нито за стрѣлковъ бой. — По самата южна окрайна на града се протакаше пжтя, около който непосредствено се започваха чести сѣнчести дървета, търнаци, лозя, мисирени посѣви, турскитѣ и еврейски гробища. Всичко това обхващаше града отъ южната, западната и источната страни съ широка зелена ивица. По-нататѣкъ, къмъ югъ, се простира отъ истокъ къмъ западъ, съвсѣмъ равна мѣстностъ.

Самия градъ, който се намира задъ позицията, расположенъ по ширината на склона, по който се разхвърлени групи не-голѣми кжщя, раздѣлени съ лабиринтъ отъ криви улици, по които движението на войскитѣ бѣше твърдѣ затруднително отъ масса кола, добитѣкъ и народъ, не прѣдставляваше отъ себе си удобенъ пунктъ за отбрана.

Тѣснината, по която върви пжтя за Казанлъкъ, се намира, както бѣ вече казано, въ една и половина верста отъ града.